

РЕШЕНИЕ
№ 546
град Перник, 10 юли 2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на девети юли през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря И.И. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 447 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „Н.И.-Н“, ***, представлявано от Н.Н., против решение № 118 от 30.04.2014 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД № 58 по описа на съда за 2014г..

С атакувания съдебен акт е изменено НП № 23-2307069 от 08.01.2014г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ (Д „ИТСО“), издадено срещу ЕТ „Н.И.-Н“, ***, като за същото нарушение - по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв. е намалено на 1 500 (хиляда и петстотин) лв..

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно. Касаторът възразява срещу изводите на районния съд за законосъобразно проведено и без процесуални нарушения производство по налагане на административно наказание като твърди, че в акта и НП не се съдържа описание на нарушението, а актът е подписан само от един свидетел, като заявява, че с тези процесуални нарушения правото му на защита е съществено ограничено. Без да конкретизира сочи, че НП и „по същество“ е незаконосъобразно, а решението на районния съд не е съобразено с материалния закон. С тези доводи се иска отмяна на атакуваното съдебно решение и се заявява претенция за присъждане на разноски. Касаторът не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – Д „ИТСО“ пред съда не изпраща представител, както и не заявява становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционния съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд-Перник, в касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на

Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива изменено само в частта, относно размера на санкцията. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Радомир е приел за безспорно от фактическа страна, че на 10.12.2013 г. в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – охраняем паркинг, находящ се в гр. Радомир, стопанисван от настоящия жалбоподател, инспектори от Д „ИТСО“ заварили в обекта да престира труд като „охрана“ лицето Б.А.Л.. Предвид това и на основание представени ведомости за изплатени възнаграждения за периода месец август – месец ноември 2013г., таблици за явяването/неявяването на работа за периода месец август – месец декември 2013г., както и представен при последвалата документална проверка, извършена на 12.12.2013 г. от работодателя граждански договор, сключен с Лазаров, с посочена в същия дата 01.07.2013 г., на 12.12.2013 г. със съставяне на акт за нарушение, срещу ЕТ „Н.И.-Н ***“ е образувано административнонаказателно производство за това, че не е уредил с Л. като трудови, отношенията по предоставяне на работна сила. Производството завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Радомир, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци, обуславящи процесуална незаконосъобразност, които да са достатъчно или самостоятелно основание за отмяна на НП.

Разгледал съществото на заявения пред него правен спор решаващият първоинстанционен съд, след преценка за достатъчност и съвкупна преценка на доказателствените материали, събрани по делото е постановил, че въз основа на тях е безспорно, че именно търговеца, посочен за нарушител, е осъществил вменения с акта за установено нарушение административнонаказателен състав, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на търговеца. При изследване на законосъобразността на НП относно вида и размера на наложеното административно наказание районният съд е приел същото за правилно определено по вид и наложено на основание относима законова разпоредба в санкционната ѝ част, но завишено по размер, предвид обстоятелствата по извършване на нарушението във връзка с правилата за определяне на наказанието уредени с чл. 27 на ЗАНН и целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН, при което е намалил имуществената санкция в размер на минимума, предвиден за процесното нарушение.

Настоящия състав намира изводите на първата съдебна инстанция, както за процесуална законосъобразност на производството по налагане на административно наказание, така и по съществото на спора, относно съставомерност на нарушението и неговото авторство и необходимост от редуциране на наложеното административно наказание към минимално заложения от законодателя размер, за правилни.

Без основание е твърдението на касатора за процесуални пороци на производството по налагане на административно наказание. Наказателното постановление, видно от приложена по делото заповед с №3-0011/12.01.2010г., т. 4, е издадено от компетентен административен орган, а именно директор на съответната Д „ИТ“, на основание акт, съставен от инспектор от съответната по място на извършване на нарушението Д „ИТ“. Оплакването на касатора за необходимост от съставяне на акта в присъствието на двама свидетели не се възприема. Чл. 40, ал. 1 на ЗАНН съдържа изразът „свидетелите“ в смисъл, че същите могат да са и повече от един, но минималният им брой не е уточнен, каквото изискване е въведено с нормата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН напр. Актът и издаденото въз

основа на него наказателно постановление съдържат и обстоятелствени части, в които ясно и съответно на посочените за нарушени законови разпоредби е описано установеното административно нарушение така, че за наказаното лице не е останало неясно защо бива налагано административно наказание.

Други основания за касиране на първоинстанционния съдебен акт в жалбата не се съдържат. Касационният съд дължи служебно проверка единствено относно приложимия и приложен материален закон и по повод извършването ѝ намира изводите на районния съд по съществото на спора и приетото за безспорно извършено от търговеца, в качеството му на работодател, нарушение на посочената разпоредба на КТ за правилни и законосъобразни. Представеният в производството граждански договор, който освен че не съдържа същностни за облигационните правоотношения договорки и елементи, като частен неофициален документ няма и достоверна дата по смисъла на чл. 181 от ГПК, без съмнение води до извод за опит за заобикаляне на трудовото законодателство и прикриване на трудови правоотношения посредством фиктивно сключвани граждански договори. От друга страна всички останали доказателства, събрани и приобщени във връзка със спора водят до безсъмнен извод за неуредени като трудови посредством сключването на писмен договор правоотношения по предоставяне на работна сила, а именно: с уговорен работен функционален режим – периодично повтарящи се престации имащи трудов резултат, съобразно график – работно време, на територията на обект, свързан с основната дейност на търговеца – работно място, срещу уговорено и ежемесечно изплащано възнаграждение, като при извършването на трудовите си функции Л. не е бил независим от насрещната страна по договора.

На следващо място правилно е и решението на районния съдия и да редуцира размера на определеното да бъде наложено административно наказание в стойност на минимума, но в границите на наказанието, предвидено за процесното нарушение, което се явява съобразено с разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН и служи на целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав при Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 118 от 30.04.2014г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД № 58 по описа на съда за 2014г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/